

Η ομιλία του Σεβ.Μητροπολίτου στην Θεία Λειτουργία:

«Καί ιδόντες αὐτόν παρεκάλεσαν ὥπως μεταβῇ ἀπὸ τὸν ὁρίων αὐτῶν».

Ένα πολύ γνωστό θαῦμα, τό θαῦμα τῆς θεραπείας τῶν δύο δαιμο- νιζομένων στή χώρα τῶν Γεργεσηνῶν ἀκούσαμε, ἀδελφοί μου, στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα. Δέν θά σταθοῦμε ὅμως σέ αὐτό, γιατί δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά κατά τήν ὁποία ὁ Χριστός ἐκβάλλει δαιμόνια καί θεραπεύει ταλαίπωρους ἀνθρώπους πού βασανίζονται ἀπό ἀκάθαρτα πνεύματα.

Θά σταθοῦμε στήν ἀντίδραση τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, ὅταν εἶδαν τοὺς χοίρους τους, στοὺς ὁποίους κατά παραχώρηση τοῦ Χριστοῦ εἶχαν εἰσέλθει τά δαιμόνια, νά πέφτουν στόν γκρεμό καί νά πνίγονται στή θάλασσα. Καί ἡ ἀντίδρασή τους ἦταν νά ζητήσουν ἀπό τόν Χριστό νά φύγει πέρα ἀπό τά σύνορα τῆς πόλεώς τους.

«Καί ιδόντες αὐτόν παρεκάλεσαν ὥπως μεταβῇ ἀπὸ τὸν ὁρίων αὐτῶν».

Όλοι οἱ κάτοικοι βγήκαν γιά νά συναντήσουν τόν Χριστό, καί ἐνῶ θά περίμενε κανεῖς νά τόν εὐχαριστήσουν γιά τή θεραπεία τῶν δύο συμπολιτῶν τους καί νά τόν παρακαλέσουν νά μείνει στήν πόλη τους, αὐτοί τοῦ ζητοῦν νά φύγει, ὅσο τό δυνατόν μακρύτερα.

Παράδοξο τό αἶτημά τους καί ὅμως ἀληθινό, γιατί οἱ Γεργεσηνοί προτιμοῦσαν τά χρήματα, ἔστω καί ἂν αὐτά προερχόταν ἀπό μία δραστηριότητα πού ἦταν ἀντίθετη πρὸς τόν Μωσαϊκό νόμο, ἀπό τόν Χριστό. Προτιμοῦσαν νά διώξουν μακριά αὐτόν πού τοὺς ὑπέδειξε μέ τόν ἔμμεσο αὐτό τρόπο τήν παρακοή καί τήν παρανομία τους, παρά νά διορθωθοῦν.

Ἄς μήν βιαστοῦμε ὅμως, ἀδελφοί μου, νά τοὺς κατηγορήσουμε, γιατί πολύ συχνά βρισκόμαστε καί ἐμεῖς στήν ἴδια ἀκριβῶς θέση μέ τοὺς Γερ- γεσηνούς.

Γνωρίζουμε τή σημασία πού ἔχει ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ στή ζωή μας καί τήν ψυχή μας.

Γνωρίζουμε πόσο μεγάλη εὐλογία εἶναι νά τόν ἔχουμε κοντά μας καί νά τόν ἀκολουθοῦμε.

Γνωρίζουμε ἀκόμη ὅτι ὁ Χριστός μένει στήν ψυχή μας, ἐφόσον καί ἐμεῖς ἀκολουθοῦμε τίς ἐντολές καί τό θέλημά του, κι ὅμως ὄχι μόνο δείχνουμε μέ τήν παρακοή τοῦ θελήματός του ὅτι μᾶς εἶναι ἀνεπιθύμητος ἀλλά καί ἀπομακρυνόμαστε ἀπό αὐτόν μέ κάθε τρόπο.

Καί ὁ λόγος εἶναι ὅτι ἡ παρουσία του μᾶς ἐλέγχει γιά τίς πράξεις μας, ὅπως ἤλεγχε καί τοὺς Γεργεσηνούς. Μᾶς ἐλέγχει γιά ὅσα κάνουμε καί εἶναι ἀντίθετα ἀπό τό θέλημά του, ἀλλά καί γιά ὅσα παραλείπουμε ἢ ξεχνοῦμε νά κάνουμε.

Όμως ἄς μήν λησμονοῦμε, ἀδελφοί μου, ὅτι ὁ Χριστός δέν μᾶς ἐλέγχει γιά νά νᾶς τιμωρήσει, ἀλλά γιά νά μᾶς βοηθήσει νά μετανοήσουμε καί νά διορθωθοῦμε. Ἄν δέν τόν θέλουμε, τότε θά μᾶς ἐγκαταλείψει, ὅπως συνέβη καί μέ τοὺς Γεργεσηνούς, καί εἶναι ἄγνωστο ποιά θά εἶναι ἡ τύχη μας καί ἡ ἐξέλιξή μας.

Γι' αὐτό, ἀδελφοί μου, ἄς ἐλέγχουμε τίς πράξεις μας καί τή ζωή μας, γιά νά εἴμαστε κάθε φορά βέβαιοι ὅτι δέν ζητοῦμε μέ τόν τρόπο καί τή συμπεριφορά μας ἀπό τόν Χριστό νά φύγει ἀπό κοντά μας. Ἄς ἐλέγξουμε καί τή συνείδησή μας, γιά νά βροῦμε τί εἶναι αὐτό πού μπορεῖ νά μᾶς κάνει νά διώχνουμε τόν Χριστό ἢ νά ἀπομακρυνόμαστε ἀπό αὐτόν.

Κι αὐτό εἶναι πολλές φορές ἡ ἀπομάκρυνσή μας ἀπό τό θέλημά του, εἶναι ἡ ἀνυπακοή μας στίς ἐντολές του. Κάνουμε δηλαδή αὐτό ἀκριβῶς πού ἔκαναν καί οἱ Γεργεσηνοί. Ζοῦμε μέ βάση τοὺς

δικούς μας κανόνες και τις δικές μας αρχές, γι' αυτό δέν θέλουμε τόν Χριστό. Γι' αυτό απομακρυνόμαστε από τήν Ἐκκλησία καί τή λειτουργική ζωή της· γι' αυτό απέχουμε από τή μυστηριακή της ζωή· γι' αυτό ἐγκαταλείπουμε τή μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί τήν προσευχή.

Γιατί ὅλα αὐτά μᾶς ἐλέγχουν γιά τίς πράξεις μας καί τήν παρακοή μας· γιατί νομίζουμε ὅτι ἂν διώξουμε τόν Χριστό ἀπό τή ζωή μας, θά μπορούμε νά κάνουμε μέ τήν ἄνεσή μας ὅ,τι θέλουμε.

Ὅμως, ἀδελφοί μου, ὅσο καί ἂν ἔχουμε τήν ἐντύπωση ὅτι χωρίς τόν Χριστό εἴμαστε ἐλεύθεροι, ἡ ἐλευθερία αὐτή θά μᾶς ὀδηγήσει ἀργά ἢ γρήγορα ἐκεῖ πού ὀδήγησαν καί τοὺς χοίρους στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τά πονηρά πνεύματα, δηλαδή στόν γκρεμό καί στήν καταστροφή.

Γι' αὐτό, ἀδελφοί μου, ἄς προσπαθήσουμε νά κρατήσουμε τόν Χριστό κοντά μας. Ἄς τόν παρακαλοῦμε νά μὴν μᾶς ἐγκαταλείπει ποτέ, ἔστω καί ἂν ἡ ἀνθρώπινη ἀδυναμία μας μερικές φορές τόν διώχνει, γιατί ἡ παρουσία του μᾶς προφυλάσσει καί μᾶς προστατεύει καί ἀπό τήν Παρέκκλιση στήν ἁμαρτία, ἀλλά καί μᾶς προσφέρει τό δῶρο τῆς σωτηρίας μας.